Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

28 päivänä lokakuuta 2020*

Ennakkoratkaisupyyntö – Tekijänoikeus ja lähioikeudet – Direktiivi 2001/29/EY – Tietoyhteiskunta – Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistaminen – 3 artiklan 1 kohta – Yleisölle välittäminen – Yleisön käsite – Todisteeksi tarkoitetun suojatun teoksen sähköinen välittäminen tuomioistuimelle oikeudenkäynnissä

Asiassa C-637/19,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Svea hovrätt – Patent- och marknadsöverdomstolen (Svean hovioikeus, joka toimii ylempänä patentti- ja markkinatuomioistuimena, Ruotsi) on esittänyt 20.8.2019 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 27.8.2019, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

BY

vastaan

CX,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja E. Regan sekä tuomarit M. Ilešič (esittelevä tuomari), E. Juhász, C. Lycourgos ja I. Jarukaitis,

julkisasiamies: G. Hogan,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Ruotsin hallitus, asiamiehinään C. Meyer-Seitz ja H. Eklinder,

– Euroopan komissio, asiamiehinään K. Simonsson ja J. Samnadda,

kuultuaan julkisasiamiehen 3.9.2020 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: ruotsi.

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/29/EY (EYVL 2001, L 167, s. 10) 3 artiklan 1 kohdan ja 4 artiklan 1 kohdan tulkintaa.

2 Pyyntö on esitetty asiassa, jossa ovat vastakkain pääasian valittaja, joka väittää olevansa valokuvan tekijänoikeuden haltija, ja sen vastapuolena valokuvan käyttäjä ja joka koskee sitä, että pääasian valittajan vastapuoli on lähettänyt kyseisen valokuvan sisältävän kopion valittajan internetsivusta käytettäväksi todisteena näiden asianosaisten välisessä siviilituomioistuimessa käytävässä oikeudenkäynnissä.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

3 Direktiivin 2001/29 johdanto-osan 3, 9, 10 ja 31 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(3) Ehdotettu yhdenmukaistaminen edistää sisämarkkinoiden neljän vapauden toteuttamista ja liittyy erityisesti niiden oikeudellisten perusperiaatteiden noudattamiseen, jotka koskevat omaisuutta, henkinen omaisuus mukaan lukien, sekä ilmaisunvapautta ja yleistä etua.

– –

(9) Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien yhdenmukaistamisen on perustuttava suojan korkeaan tasoon, koska nämä oikeudet ovat ratkaisevan tärkeitä henkisen luomistyön kannalta. Niiden suojaaminen auttaa varmistamaan luovuuden ylläpitämisen ja kehittymisen niin tekijöiden, esittäjien, tuottajien, kuluttajien, kulttuurin, teollisuuden kuin suuren yleisön etujen mukaisesti. Tämän vuoksi henkisen omaisuuden tunnustetaan olevan erottamaton osa omaisuuden käsitettä.

(10) Voidakseen jatkaa luovaa ja taiteellista työtään tekijöiden tai esittäjien on saatava asianmukainen korvaus työnsä käyttämisestä, kuten myös tuottajien voidakseen rahoittaa tällaista työtä. Tuotteiden kuten äänitteiden, elokuvien tai multimediatuotteiden sekä esimerkiksi tilauspalvelujen kaltaisten palvelujen tuottamiseen vaadittavat investoinnit ovat merkittäviä. Henkistä omaisuutta koskevien oikeuksien riittävä oikeudellinen suoja on tarpeen, jotta tämän korvauksen saatavuus voidaan taata ja mahdollistaa näille investoinneille riittävä tuotto.

– –

(31) Eri oikeudenhaltijaryhmien välisten samoin kuin eri oikeudenhaltijaryhmien ja suojatun aineiston käyttäjien välisten oikeuksien ja etujen oikeudenmukainen tasapaino on turvattava. Jäsenvaltioissa säädettyjä nykyisiä poikkeuksia ja rajoituksia näihin oikeuksiin on arvioitava uudelleen uuden sähköisen ympäristön kannalta. – – Sisämarkkinoiden asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi nämä poikkeukset ja rajoitukset olisi määriteltävä yhdenmukaisemmin. Yhdenmukaistamisen asteen olisi perustuttava vaikutukseen, joka poikkeuksilla ja rajoituksilla on sisämarkkinoiden moitteettomaan toimintaan.”

4 Kyseisen direktiivin 3 artiklan, jonka otsikko on ”Oikeus välittää yleisölle teoksia ja oikeus saattaa muu aineisto yleisön saataviin”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on säädettävä, että tekijöillä on yksinoikeus sallia tai kieltää teostensa langallinen tai langaton välittäminen yleisölle, mukaan lukien teosten saattaminen yleisön saataviin siten, että yleisöön kuuluvilla henkilöillä on mahdollisuus saada teokset saataviinsa itse valitsemastaan paikasta ja itse valitsemanaan aikana.”

5 Mainitun direktiivin 4 artiklan, jonka otsikko on ”Levitysoikeus”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on säädettävä, että tekijöillä on yksinoikeus sallia tai kieltää teostensa alkuperäiskappaleiden ja niiden kopioiden levitys yleisölle missä muodossa tahansa myymällä tai muutoin.”

6 Mainitun direktiivin 9 artiklassa, jonka otsikko on ”Muiden säännösten edelleen soveltaminen”, säädetään seuraavaa:

”Tämän direktiivin säännökset eivät vaikuta säännöksiin, jotka koskevat erityisesti patentteja, tavaramerkkejä, malleja, hyödyllisyysmalleja, puolijohdetuotteiden piirimalleja, typografisia merkkejä, ehdollista pääsyä, yleisradiopalvelujen pääsyä kaapeliverkkoihin, kansallisaarteiden suojaa, aineistojen tallentamis- tai luovuttamisvaatimuksia, kilpailun rajoituksia ja vilpillistä kilpailua koskevaa oikeutta, liikesalaisuutta, turvallisuutta, luottamuksellisuutta, tietosuojaa ja yksityisyyden suojaa, julkisten asiakirjojen saatavuutta tai sopimusoikeutta.”

Ruotsin oikeus

7 Tekijänoikeudesta kirjallisiin ja taiteellisiin teoksiin annetun lain (lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk (upphovsrättslagen), jäljempänä tekijänoikeuslaki) 2 §:ssä säädetään seuraavaa:

”Tekijänoikeus tuottaa, jäljempänä säädetyin rajoituksin, yksinoikeuden määrätä teoksesta valmistamalla siitä kappaleita ja saattamalla se yleisön saataviin, muuttamattomana tai muutettuna, käännöksenä tai muunnelmana, toisessa kirjallisuus- tai taidelajissa taikka toista tekotapaa käyttäen.

Kappaleen valmistamisena pidetään sen valmistamista kokonaan tai osittain, suoraan tai välillisesti, tilapäisesti tai pysyvästi sekä millä keinolla ja missä muodossa tahansa.

Teos saatetaan yleisön saataviin, kun

1. Teos välitetään yleisölle. Tämä tapahtuu, kun teos saatetaan yleisön saataviin langallisesti tai langattomasti muusta paikasta kuin siitä, jossa yleisö voi tutustua teokseen. Yleisölle välittämisenä pidetään myös välittämistä, joka tapahtuu siten, että yleisöön kuuluvilla henkilöillä on mahdollisuus saada teokset saataviinsa itse valitsemastaan paikasta ja itse valitsemanaan aikana.

– –

4. Teoskappale tarjotaan myytäväksi, vuokrattavaksi tai lainattavaksi taikka sitä muutoin levitetään yleisön keskuuteen.

Tapauksen mukaan yleisölle välittämiseen tai julkiseen esittämiseen rinnastetaan teoksen välittäminen tai esittäminen ansiotoiminnassa suurehkolle suljetulle piirille.”

8 Tekijänoikeuslain 49a §:ssä säädetään seuraavaa:

”Valokuvan valmistajalla on yksinoikeus valmistaa kuvasta kappaleita ja saattaa se yleisön saataviin. Oikeus on voimassa riippumatta siitä, käytetäänkö kuvaa muuttamattomana vai muutettuna, ja riippumatta käytetystä tekotavasta.”

9 Painovapausasetuksen (tryckfrihetsförordningen) mukaan vapaan mielipiteenvaihdon ja kattavan tiedottamisen edistämiseksi jokaisella on oikeus tutustua yleisiin asiakirjoihin. Samassa asetuksessa säädetään tältä osin, että tuomioistuimelle jätetyt asiakirjat ovat yleisiä asiakirjoja riippumatta siitä, missä muodossa ja millä tavoin ne on jätetty. Tästä seuraa, että kuka tahansa voi pyytää saada tutustua menettelyyn liittyvään asiakirjaan, joka on jätetty tuomioistuimelle, salassa pidettäviä tietoja lukuun ottamatta.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

10 Pääasian kantaja ja vastaaja ovat luonnollisia henkilöitä, jotka kumpikin ylläpitävät internetsivustoa.

11 Pääasian vastapuoli lähetti todisteeksi tarkoitetun kopion pääasian valittajan internetsivustolla olleesta valokuvan sisältävästä tekstisivusta ruotsalaisessa siviilituomioistuimessa käydyn oikeudenkäynnin yhteydessä.

12 Pääasian valittaja, joka väittää olevansa tämän kuvan tekijänoikeuden haltija, vaati, että pääasian vastaaja määrätään maksamaan hänelle vahingonkorvausta tekijänoikeuslain 2 ja 49a §:n mukaisen tekijänoikeuden ja valokuville myönnetyn erityissuojan loukkaamisesta. Pääasian vastapuoli kiistää vahingonkorvausvelvollisuuden.

13 Asiaa käsitellyt ensimmäisen asteen tuomioistuin katsoi, että kyseinen valokuva nautti suojaa tekijänoikeuslain 49a §:n nojalla. Tämä tuomioistuin totesi, että koska valokuva toimitettiin tuomioistuimelle oikeudenkäyntiasiakirjana, kuka tahansa voi pyytää saada tutustua siihen asiassa sovellettavien oikeussäännösten nojalla. Kyseinen tuomioistuin totesi, että pääasian vastapuoli oli saattanut kyseisen valokuvan yleisön saataviin tekijänoikeuslaissa tarkoitetulla tavalla. Se kuitenkin katsoi, ettei ollut osoitettu, että pääasian valittajalle oli aiheutunut vahinkoa, ja näin ollen hylkäsi kanteen.

14 Pääasian valittaja valitti kyseisestä tuomiosta ennakkoratkaisua pyytäneeseen tuomioistuimeen, joka on Svea hovrätt – Patent- och marknadsöverdomstolen (Svean hovioikeus, joka toimii ylempänä patentti- ja markkinatuomioistuimena, Ruotsi).

15 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan sen tulee antaa ratkaisu muun muassa kysymykseen sitä, voidaanko sitä, että kyseisen valokuvan kopio on toimitettu tuomioistuimelle oikeudenkäyntiasiakirjana, pitää tekijänoikeuslaissa tarkoitettuna teoksen luvattomana saataviin saattamisena yleisölle välittämällä tai levittämällä yleisölle. Asianosaiset ovat täsmentäneet kyseisessä tuomioistuimessa, että kyseinen valokuva on toimitettu tuomioistuimelle sähköisenä kopiona sähköpostitse. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee myös, voidaanko tuomioistuimen katsoa kuuluvan yleisön käsitteeseen.

16 Tältä osin se huomauttaa, että on epävarmaa, kuinka unionin oikeuden käsitteitä ”yleisölle välittäminen” ja ”levittäminen yleisölle” tulkitaan tilanteessa, jossa suojattu teos toimitetaan tuomioistuimelle oikeudenkäyntiasiakirjana, ja erityisesti näin on yhtäältä sen kysymyksen osalta, voidaanko tuomioistuimen katsoa kuuluvan direktiivin 2001/29 mukaisen yleisön käsitteen piiriin, ja toisaalta sen kysymyksen osalta, onko yleisön käsitteellä sama merkitys sovellettaessa yhtäältä kyseisen direktiivin 3 artiklan 1 kohtaa ja toisaalta sen 4 artiklan 1 kohtaa.

17 Lisäksi mainitun tuomioistuimen mukaan on määritettävä, onko oikeudenkäyntiasiakirjan toimittamista tuomioistuimelle joko paperikopiona tai sähköpostin liitteenä, kun kummallakin toimitustavalla on sama vaikutus ja sama tarkoitus, pidettävä yleisölle välittämisenä tai levittämisenä yleisölle.

18 Tässä tilanteessa Svea Hovrätt – Patent- och marknadsöverdomstolen on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko [direktiivin 2001/29] 3 artiklan 1 kohdassa ja 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla yleisön käsitteellä katsottava olevan yhtenäinen merkitys?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko tuomioistuinta pidettävä näissä artikloissa tarkoitettuna yleisönä?

3) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi,
   a) onko tuomioistuinta pidettävä yleisönä, jos joku välittää tekijänoikeudella suojatun teoksen tuomioistuimelle?
   b) onko tuomioistuinta pidettävä yleisönä, jos joku levittää tekijänoikeudella suojattua teosta tuomioistuimelle?

4) Kun arvioidaan, onko tekijänoikeudella suojatun teoksen jättämistä tuomioistuimelle pidettävä yleisölle välittämisenä tai levityksenä yleisölle, onko sillä merkitystä, että kansallisessa oikeudessa on annettu asiakirjajulkisuudesta sääntöjä, jotka merkitsevät sitä, että tuomioistuimelle jätetyt asiakirjat ovat lähtökohtaisesti jokaisen niitä pyytävän saatavissa, jos ne eivät ole salassa pidettäviä?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

19 Aluksi on todettava, että ennakkoratkaisupyynnöstä käy ilmi, että pääasiassa kyseessä oleva valokuva on toimitettu asiaa käsittelevälle tuomioistuimelle sähköisenä kopiona sähköpostitse.

20 Oikeuskäytännöstä käy ilmi, ettei teoksen välittäminen yleisölle muussa muodossa kuin fyysisinä kappaleina kuulu direktiivin 2001/29 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun käsitteen ”levitys yleisölle” alaan vaan kyseisen direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun käsitteen ”yleisölle välittäminen” alaan (ks. vastaavasti tuomio 19.12.2019, Nederlands Uitgeversverbond ja Groep Algemene Uitgevers, C-263/18, EU:C:2019:1111, 45, 51 ja 52 kohta).

21 Näin ollen on katsottava, että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kysymyksillään, joita on syytä tarkastella yhdessä, pääasiallisesti sitä, onko direktiivin 2001/29 3 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että tässä säännöksessä tarkoitettu yleisölle välittämisen käsite kattaa todisteeksi tarkoitetun suojatun teoksen sähköisen toimittamisen tuomioistuimelle yksityishenkilöiden välisessä oikeudenkäynnissä.

22 Unionin tuomioistuimen vakiintuneessa direktiivin 2001/29 3 artiklan 1 kohtaa koskevassa oikeuskäytännössä todetaan tältä osin, että yleisölle välittämisen käsitteessä yhdistyy kaksi kumulatiivista tekijää, eli teoksen ”välittäminen” ja teoksen välittäminen ”yleisölle” (tuomio 31.5.2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, 37 kohta ja tuomio 19.12.2019, Nederlands Uitgeversverbond ja Groep Algemene Uitgevers, C-263/18, EU:C:2019:1111, 61 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

23 Ensiksi, kuten myös tästä oikeuskäytännöstä käy ilmi, kaikki toiminta, jolla käyttäjä antaa täysin tietoisena menettelynsä seurauksista pääsyn suojattuihin teoksiin, voi olla direktiivin 2001/29 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua välittämistä (tuomio 14.6.2017, Stichting Brein, C-610/15, EU:C:2017:456, 26 kohta).

24 Tästä on kyse, kun todisteeksi tarkoitettu suojattu teos toimitetaan tuomioistuimelle sähköisesti yksityishenkilöiden välisessä oikeudenkäynnissä.

25 Toiseksi direktiivin 2001/29 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun yleisölle välittämisen käsitteen soveltamisalaan kuulumiseksi edellytetään vielä, että suojatut teokset todella välitetään ”yleisölle” (tuomio 14.6.2017, Stichting Brein, C-610/15, EU:C:2017:456, 40 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

26 Tältä osin ”yleisön” käsitteellä tarkoitetaan rajoittamatonta määrää potentiaalisia vastaanottajia, ja se merkitsee lisäksi sitä, että henkilöitä on oltava varsin huomattava määrä (tuomio 15.3.2012, SCF, C-135/10, EU:C:2012:140, 84 kohta; tuomio 31.5.2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, 41 kohta ja tuomio 29.11.2017, VCAST, C-265/16, EU:C:2017:913, 45 kohta).

27 Unionin tuomioistuin on korostanut potentiaalisten vastaanottajien rajoittamattoman määrän osalta, että sillä tarkoitetaan teoksen saattamista millä tahansa asianmukaisella tavalla yleisesti keiden tahansa henkilöiden – eikä vain tiettyjen yksityiseen ryhmään kuuluvien henkilöiden – saataville (ks. vastaavasti tuomio 15.3.2012, SCF, C-135/10, EU:C:2012:140, 85 kohta ja tuomio 31.5.2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, 42 kohta).

28 Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa, kuten julkisasiamies huomauttaa pääasiallisesti ratkaisuehdotuksen 42–44 kohdassa, pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen välittämisen on katsottava kohdistuvan selkeästi määriteltyyn ja suljettuun sellaisten henkilöiden ryhmään, jotka hoitavat julkista tehtävää tuomioistuimessa, eikä rajoittamattomaan määrään potentiaalisia vastaanottajia.

29 Näin ollen teosta ei välitetä henkilöille yleisesti vaan yksittäisille ja määrätyille ammattilaisille. Näin ollen on katsottava, ettei todisteeksi tarkoitetun suojatun teoksen sähköistä toimittamista tuomioistuimelle yksityishenkilöiden välisessä oikeudenkäynnissä ole pidettävä direktiivin 2001/29 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna yleisölle välittämisenä (ks. analogisesti tuomio 19.11.2015, SBS Belgium, C-325/14, EU:C:2015:764, 23 ja 24 kohta).

30 Tältä osin ei ole merkitystä, että kansalliseen oikeuteen sisältyy yleisten asiakirjojen saatavuutta koskevia sääntöjä. Teosta ei nimittäin aseta saataville se käyttäjä, joka on toimittanut sen tuomioistuimelle, vaan viimeksi mainittu luovuttaa sen yksityishenkilöille näiden pyynnöstä sellaisen velvollisuuden nojalla ja sellaisen yleisten asiakirjojen saatavuutta koskevan menettelyn mukaisesti, joista säädetään kansallisessa lainsäädännössä, jonka säännöksiin direktiivillä 2001/29 ei ole vaikutusta, mistä säädetään nimenomaisesti kyseisen direktiivin 9 artiklassa.

31 On huomautettava, että tämän tuomion 29 kohdassa tehdyn tulkinnan nojalla voidaan direktiivin 2001/29 johdanto-osan 3 ja 31 perustelukappaleen mukaisesti säilyttää erityisesti sähköisessä ympäristössä oikeudenmukainen tasapaino tekijänoikeuden ja lähioikeuksien haltijoiden henkisen omaisuutensa suojaa – joka taataan Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 17 artiklan 2 kohdassa – koskevan intressin ja suojatun aineiston käyttäjien intressien ja perusoikeuksien sekä yleisen edun suojaamisen välillä (ks. vastaavasti tuomio 29.7.2019, Pelham ym., C-476/17, EU:C:2019:624, 32 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

32 Tarkemmin sanottuna unionin tuomioistuimella on jo aiemmin ollut tilaisuus palauttaa mieleen, ettei perusoikeuskirjan 17 artiklan 2 kohdasta tai unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä seuraa, että kyseiseen säännökseen perustuva immateriaalioikeus olisi ehdoton tai että sen suojaaminen olisi näin ollen ehdottomasti taattava, koska kyseistä oikeutta on punnittava muiden perusoikeuksien kanssa (ks. vastaavasti tuomio 29.7.2019, Pelham ym., C-476/17, EU:C:2019:624, 33 ja 34 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen), joihin kuuluu perusoikeuskirjan 47 artiklassa taattu oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin.

33 Viimeksi mainitun oikeuden toteutuminen vaarantuisi vakavasti, jos oikeudenhaltija voisi estää todisteiden välittämisen tuomioistuimelle yksinomaan sillä perusteella, että todisteisiin sisältyy tekijänoikeuden suojaamaa aineistoa.

34 Esitettyihin kysymyksiin on kaiken edellä esitetyn perusteella vastattava, että direktiivin 2001/29 3 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, ettei tässä säännöksessä tarkoitettu yleisölle välittämisen käsite kata todisteeksi tarkoitetun suojatun teoksen sähköistä toimittamista tuomioistuimelle yksityishenkilöiden välisessä oikeudenkäynnissä.

Oikeudenkäyntikulut

35 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (viides jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/29/EY 3 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, ettei kyseisessä säännöksessä tarkoitettu yleisölle välittämisen käsite kata todisteeksi tarkoitetun suojatun teoksen sähköistä toimittamista tuomioistuimelle yksityishenkilöiden välisessä oikeudenkäynnissä.

Allekirjoitukset